

Arrest

nr. 182 660 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 9 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonese nationaliteit te bezitten, op 6 augustus 1986 geboren te zijn te Yamandu station en van Mende etnie te zijn.

Tot 2005 woonde u in Yamandu station bij uw moeder, broer en zussen. Vervolgens woonde u tot 2009 in Bo, waar u studeerde. In deze periode was u lid van de 'students union' in Yamandu. Nadien verhuisde u naar Freetown.

Op 6 augustus 2012 schreef u voor de krant 'Independent News / Independent Observer' een artikel over het feit dat de jeugd van Sierra Leone de toekomstige leiders van het land zijn, maar dat de

regering hen alcohol geeft en mobiliseert tegen de oppositiepartijen. De regering verhinderde de verkoop van de editie van die dag en u kreeg vreemde telefoonoproepen van de overheid en de jeugd, wat u niet ernstig nam. Op 19 november 2012 schreef u een ander artikel voor de krant 'Independent News / Independent Observer' over het feit dat de verkiezingen van 17 november 2012 niet eerlijk verliepen. Opnieuw verhinderde de regering de verkoop van de editie van die dag en kreeg u vreemde telefoonoproepen van de jeugd. Op 30 november 2012 werd u geslagen en met een mes gestoken door een groep van 4 – 5 jongens. Op 6 januari 2013 werd u op een dansfeest gearresteerd door de politie en vervolgens voor drie dagen opgesloten. U kwam vrij op borg van Abdurahim J., de man van uw oudere zus. Op 27 februari 2013 verliet u illegaal Sierra Leone en u ging naar Guinee. In Guinee vernam u dat er een krantenartikel over u verschenen was. Enkele maanden later ging u naar Senegal, vanwaar u op 30 september 2013 naar Indonesië reisde met een paspoort (en daarin een visum voor Indonesië) op naam van Cromah, maar met uw foto erop. Op 1 oktober 2013 vroeg u asiel aan in Indonesië. Omwille van de moeilijke situatie voor Afrikanen in Indonesië, wachtte u uw interview in het kader van uw asielaanvraag niet af, maar reisde u op 15 oktober 2015 naar Parijs. U werd er bij aankomst vastgehouden in een politiecel en een gesloten centrum, om op 5 november 2015 vrijgelaten te worden. U reisde verder naar België, waar u op 11 december 2015 toekwam en u op 24 december 2015 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u verdere vervolging door de Sierraleonse overheid vreest, omdat u artikelen tegen de regering schreef en u in de buurt was van een rally van de regerende partij APC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk twee artikelen schreef in de krant 'Independent News / Independent Observer', laat staan dat u hierdoor vervolgd werd of in het negatieve daglicht van de Sierraleonse overheid kwam te staan.

U verklaarde dat u voor de krant 'Independent News / Independent Observer' op 6 augustus 2012 een artikel schreef over het feit dat de jeugd van Sierra Leone de toekomstige leiders van het land zijn, maar dat de regering hen alcohol geeft en mobiliseert tegen de oppositiepartijen. U gaf aan dat de regering de verkoop van de editie van die dag verhinderde en u vreemde telefoonoproepen van de overheid en de jeugd kreeg, maar u deze niet ernstig nam (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd of u het bewuste artikel of de bewuste krant bij heeft, gaf u aan van niet, omdat ze verboden werden en u voegde eraan toe dat de editing manager en zijn adjunct – net als vele journalisten en studenten – gearresteerd werden in 2013 (gehoor CGVS, p.16). Toen u daarop gevraagd werd namen te noemen van medewerkers van de krant 'Independent News / Independent Observer' gaf u aan dat er Sesay, Conte, Jonathan Leigh en Kamara zijn. Toen u gevraagd werd wat hun functies zijn, gaf u aan dat u het niet weet van Sesay en Conte en dat Jonathan Leigh de editing manager is en Kamara een secretaresse. Toen u gevraagd werd naar de naam van de co-editor, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.17). Nochtans werd deze laatste volgens uw verklaringen eveneens in 2013 gearresteerd (gehoor CGVS, p.17). Toen u erop gewezen werd dat u aangaf dat er de laatste jaren vele journalisten gearresteerd werden en u gevraagd werd hun namen te noemen, kwam u niet verder dan het herhalen van de naam Jonathan Leigh (gehoor CGVS, p.17). Verder had u er geen idee van wat verder met hen gebeurde en of ze voor de rechtbank verschenen, omdat u het niet volgde (gehoor CGVS, p.17).

Op 19 november 2012 schreef u volgens uw verklaringen een ander artikel over het feit dat de verkiezingen van 17 november 2012 niet eerlijk verliepen. Opnieuw kreeg u vreemde telefoonoproepen van de jeugd. Op 30 november 2012 werd u geslagen en met een mes gestoken door een groep van 4 – 5 jongens.

Toen u gevraagd werd of u het bewuste artikel of de bewuste krant bij heeft, gaf u aan van niet, omdat ze verboden werden. Toen u erop gewezen werd dat u het artikel schreef, het aan de krant toonde en u

het dus normaal gezien ergens nog moest hebben, gaf u aan dat u het artikel aan de krant afgaf en u het niet zelf moest bijhouden (gehoor CGVS, p.19).

Van iemand die journalistiek wilde studeren aan de universiteit (gehoor CGVS, p.16) en die beweert dat hij tot tweemaal toe vervolgd werd wegens een artikel dat hij wilde publiceren in de krant 'Independent News / Independent Observer', kan men een betere kennis verwachten van de medewerkers van deze krant, de nasleep van hun vervolging en de journalistiek in zijn land in het algemeen.

Verder maakte u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk problemen kende in Sierra Leone naar aanleiding van de twee artikelen die u volgens uw verklaringen schreef in de krant 'Independent News / Independent Observer'.

U verklaarde dat u – na het artikel dat u op 6 augustus 2012 schreef voor de krant 'Independent News / Independent Observer' – drie tot vier maal per dag vreemde telefoonoproepen van de overheid en de jeugd kreeg, dat dit duurde tot eind augustus tot u van telefoonnummer veranderde, maar dat u deze bedreigingen niet ernstig nam (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd wie u opbelde, gaf u vaag aan dat het van 'de regering' was en men zei 'Ik ben de counselor van ...'. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat het officieren van de lokale overheid waren en dat sommigen zich identificeerden. Toen u daarop gevraagd werd om namen te geven van mensen die u opbelden (en bedreigden), gaf u aan geen namen te weten (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd hoe de mensen die u bedreigden via de telefoon uw telefoonnummer kenden, gaf u aan dat het misschien was via mensen die uw krantenartikel lazen, omdat u uw naam en telefoonnummer onder het artikel zette (gehoor CGVS, p.18). Het komt niet geloofwaardig over dat u gedurende bijna één maand drie tot vier dreig telefoons van politici per dag kreeg, maar u dit niet ernstig nam en u zelfs geen enkele naam van iemand die u bedreigde kan herinneren.

U verklaarde verder dat u – na het artikel dat u op 19 november 2012 schreef voor de krant 'Independent News / Independent Observer' – opnieuw vreemde telefoonoproepen van de jeugd kreeg en u op 30 november 2012 geslagen werd en met een mes gestoken werd door een groep van 4 – 5 jongens. U voegde eraan toe dat 30 november 2012 een vrijdag was (gehoor CGVS, p.19). Opnieuw had u uw naam en telefoonnummer toegevoegd, terwijl dit u al eerder problemen bezorgde. Toen u gevraagd werd wie u aanviel op 30 november 2012, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd waarom u aangevallen werd, gaf u aan dat het misschien met de publicatie van het artikel te maken had, maar u hun agenda niet kent (gehoor CGVS, p.20). U gaf aan dat u het niet aangaf bij de politie. Toen u gevraagd werd waarom u die aanval niet aangaf bij de politie, gaf u vaag aan dat ze u niet serieus zouden nemen (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd of u een organisatie opzocht die opkomt voor de persvrijheid / journalisten te Sierra Leone, gaf u lachend aan van niet. U verduidelijkte uw reactie dat u dacht dat zulke organisaties niet bestaan in Sierra Leone (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de SLAJ (Sierra Leone Association of Journalists) zich onder andere bezig hield met de door u vernoemde problemen die Jonathan Leigh van de Independent Observer kende (zie administratief dossier). Van iemand die daadwerkelijk zwaar geslagen werd, met een mes gestoken werd en een week in het ziekenhuis verbleef (waarvan u toen een doktersattest kreeg), kan men verwachten dat deze naar de politie of de SLAJ gaat om de aanval aan te geven. Dat u dit niet deed – en u zelfs niet hoorde van de organisatie SLAJ –, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat 30 oktober 2012, de dag van de aanval, een dinsdag was en geen vrijdag, zoals u beweerde (zie administratief dossier).

Verder maakte u niet aannemelijk dat u op 6 januari 2013 daadwerkelijk gearresteerd werd omdat u in de buurt was van een rally van de regerende partij APC.

U gaf aan dat u lawaai van mensen hoorde en er gedanst en gezongen werd. U stond in uw deuropening te kijken toen u plots in de boeien geslagen werd en u gearresteerd werd door de politie. U werd niet ondervraagd en het enige dat men tegen u zei na drie weken opsluiting was dat je niet met APC moest spelen (gehoor CGVS, p.21). U gaf aan dat u met drie anderen in de cel zat, maar toen u gevraagd werd om hun namen te geven, kon u slechts van één van hen de bijnaam geven (gehoor CGVS, p.22). U gaf aan dat u op borg vrijgelaten werd en twee maanden later de rechtszaak tegen u voorzien was (gehoor CGVS, p.22).

Toen u gevraagd werd of u na uw vrijlating een advocaat opzocht, gaf u vaag aan van niet, omdat de regering alles controleert (gehoor CGVS, p.23). Niet alleen mag dit redelijkerwijze van u verwacht

worden, het feit dat u dit niet deed en u de door u beweerde rechtszaak niet afwachtte, is bovendien van aard het reeds vastgesteld ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde problemen verder te bevestigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw originele Sierraleoonse identiteitskaart neer, welke louter persoonsgegevens bevat, die hier niet in twijfel worden getrokken. U legde documenten van UNHCR neer, waaruit blijkt dat u in Indonesië een asielaanvraag indiende, wat niet in twijfel getrokken wordt, maar verder niet relevant is in het kader van uw asielaanvraag in België. U stelde immers het resultaat van deze asielaanvraag niet te hebben afgewacht (gehoor CGVS, p. 11-12). Verder legde u scholingsdocumenten neer een de originele enveloppes waarmee de documenten naar u werden verzonden, maar welke niet relevant zijn voor uw asielaanvraag. Verder legde u een internetartikel neer over de levensloop van Foday Saybana Sankoh en Hindolo Trye, twee voormalige studentenactivisten, maar dat geen verband heeft met uw persoonlijk asielrelaas. Verder legde u de krant “The New Citizen” (dd.11/3/2013) neer. Het door u voorgelegde krantenartikel uit The New Citizen spreekt over uw arrestatie op 6 januari 2013, omdat u artikelen publiceerde tegen de Sierraleoonse overheid en geeft aan dat u gezocht wordt. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat in de Sierraleoonse media een cultuur van corruptie en omkoping bestaat en het met andere woorden mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel – bijvoorbeeld hoe men door de politie gezocht wordt – te publiceren in hun krant, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). Verder dient te worden vastgesteld dat de krant slechts vier pagina’s telt, dat slechts twee van de vier pagina’s genummerd zijn, dat de enige twee artikelen die op de voorpagina van de krant staan (waaronder het artikel dat over u gaat) midden in een zin (en woord) stoppen en verder gaan op de laatste pagina van de krant, dat er verschillende schrijffouten staan in het artikel dat over u gaat (on January in plaats van in January, publishing a malicious story, multitier elections, for a couple of weeks, would earned a lop sum amount...).

U legde geen reisdocumenten voor, zodat het door u afgelegde reistraject van Sierra Leone (via Guinee, Senegal, Indonesië en Frankrijk) naar België niet kan worden nagevolgd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Ten aanzien van het feitenrelaas stelt verzoeker dat hij ‘drie weken’ in plaats van ‘drie dagen’ was opgesloten.

2.1.2. In wat zich aandient als een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake de motivering omtrent de medewerkers van de krant, stelt verzoeker:

“Verzoekende partij kent de mensen die werken voor de krant niet allemaal persoonlijk. Zij wilde een artikel schrijven over de onregelmatigheden in haar land en hoe de overheid met de jeugd omging. Zij heeft tijdens het gehoor aangegeven dat het de eerste keer was dat zij voor de krant schreef. Het is dan ook niet verwonderlijk dat zij niet alle medewerkers kent die bij de krant werken. De persoon die zij wel kende, en die haar had beloofd haar artikel te publiceren, was Jonathan Leigh, de editing manager.

Verwerende partij kan niet verwachten dat verzoekende partij op de hoogte is van alle medewerkers van de krant. Verzoekende partij wist ook dat zij risico's liep met het schrijven van een dergelijk artikel en liep er niet mee te koop.

Verzoekende partij kan geen kopie van het artikel neerleggen, gezien het verbannen werd en niet mocht worden verkocht.

(...)

Tenslotte wenst verzoekende partij op te merken dat zij inderdaad op de hoogte is dat er de laatste jaren veel journalisten werden opgepakt in Sierra Leone, maar dat zij hen niet allemaal bij naam kent. Immers, velen van hen zijn opgepakt nadat verzoekende partij het land had verlaten. Het is dan ook niet ernstig te verwachten dat verzoekende partij kan aangeven wie er exact werd opgepakt in de laatste jaren."

Inzake de problemen die voortvloeiden uit het schrijven van artikelen stelt verzoeker:

"Verzoekende partij werd telefonisch opgebeld en bedreigd door de overheid en de jeugd, maar zij kende deze mensen niet persoonlijk. Er kan dan ook niet worden verwacht dat zij de namen van haar belagers zou moeten weten. Zij kan uiteraard ook niet in de hoofden van haar belagers kijken en kan niet met zekerheid aangeven hoe zij aan haar nummer kwamen. Verzoekende partij vermoedt dat zij via de mensen die werkzaam waren zij de krant te weten waren gekomen.

Verzoekende partij werd aangevallen, kort nadat zij de artikelen had gepubliceerd. Zij gaat er dan ook vanuit dat dit – samen met de dreig telefoons – de aanleiding was voor de aanval op haar persoon. Verzoekende partij heeft dit incident niet aangegeven bij de politie omdat zij nooit serieus zou worden genomen en omdat zij bedreigd werd door de overheid. Zij verwachtte dan ook niet dat de politie – dien in dienst staat van de overheid – haar ook maar enigszins zou kunnen helpen of beschermen. Verzoekende partij heeft de aanslag op haar persoon uitgebreid uiteen gezet en gestaafd met medische stukken. Zij was er immers zo erg aan toe dat zij een week diende te worden opgenomen in het ziekenhuis. Verwerende partij gaat dan ook bijzonder onzorgvuldig te werk door deze documenten en verklaringen simpelweg naast zich neer te leggen en haar eigen versie van de feiten naar voor te schuiven."

Omtrent zijn arrestatie voert verzoeker het volgende aan:

"Verzoekende partij werd zonder verdere uitleg opgepakt en opgesloten in de cel. Zij wist dat zij niets of niemand kon vertrouwen en dat trachten te procederen met hulp van een advocaat geen zin had, gezien men haar alles kon verwijten en veroordelen omwille van haar kritische houding ten aanzien van de ANC. Verzoekende partij heeft de rechtszaak tegen haar niet afgewacht omdat zij ervan overtuigd was hoe er zou geoordeeld worden: zij zou onvermijdelijk veroordeeld worden en in de cel terecht komen.

Verzoekende partij heeft zwart op wit bewezen dat zij opgepakt werd op 6 januari 2013. Immers, er werd hierover in de krant "The New Citizen" gepubliceerd. Verzoekende partij legde het desbetreffend krantenartikel neer:

Verwerende partij legt deze documenten simpelweg naast zich neer door te stellen dat er in Sierra Leone journalisten kunnen worden omgekocht. Dit is niet ernstig! Indien de redenering van verwerende partij wordt gevolgd, wordt het voor de asielzoeker onmogelijk om enige bewijs te kunnen voorleggen waaraan door verwerende partij geloof wordt gehecht.

Verzoekende partij heeft weldegelijk gegronde redenen om asiel aan te vragen en vrees bij haar terugkeer veroordeeld en zelfs vermoord te worden omwille van haar kritische houding ten aanzien van de overheid en de publicatie van verschillende artikelen. Verwerende partij is onzorgvuldig te werk gegaan.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt eveneens op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.1.3. Bij aangetekende brief van 6 januari 2017 brengt verzoeker een attest bij van de 'Independent Observer'.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker het origineel neer van het voormelde attest, de briefomslag waarmee dit attest werd opgestuurd en een medisch attest.

2.2.1. Het attest uitgaande van de 'Independent Observer' stelt dat verzoeker een reporter en student - activist was van 2010 tot 2012 voor de 'Independent Observer Newspaper'. Het attest stelt verder dat verzoeker een vastberaden reporter was die altijd beantwoordde aan de verwachtingen en dat hij berichtte ("reporting") over verschillende zaken zoals economische, politieke en sociale zaken. Tevens participeerde verzoeker actief binnen het nationale studentenactivisme.

Verzoeker werd omtrent de inhoud van dit attest ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd. Hij beaamde journalist te zijn sinds 2010. Op de vraag hoeveel artikelen hij schreef, antwoordde verzoeker dat hij twee artikelen had geschreven; *in casu* blijken het de twee artikelen te zijn die hij aanvoert als grondslag voor zijn asielaanvraag. Gelet op het feit dat verzoeker slechts twee artikelen zou hebben geschreven kan hij bezwaarlijk aanzien worden als een persoon die berichtgeving deed over “*several issues ranging from economic, political and social issues*” (vrije vertaling: “*verschillende issues die varieerden over economische, politieke en sociale aangelegenheden*”). De vaststelling dat verzoeker zich bedient van een gesolliciteerd attest waarvan de inhoud dan nog niet strookt met zijn voorgehouden activiteiten doet manifest afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoekers geloofwaardigheid en het gesolliciteerde attest van de ‘Independent Observer’ wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat hij geen begin van bewijs kan bijbrengen van hetgeen hij daadwerkelijk zou hebben geschreven. Verzoeker slaagt er tot heden niet in ook maar één pennenvrucht bij te brengen waaruit kan blijken dat hij beantwoordt aan zijn voorgehouden profiel .

Dit klemt des te meer aangezien verzoeker aanvoert dat de editie van de krant waarin zijn eerste artikel verscheen werd verboden (gehoor CGVS, p.16) maar hiervan niet het minste bewijs bijbrengt. Er dient immers te worden aangenomen dat het verbod op een krant zou zijn gedocumenteerd aangezien dit kan aanzien worden als een aanslag op de persvrijheid. Tevens blijkt dat verzoeker de medewerkers van de krant niet kon benoemen (gehoor CGVS, p.17).

Waar verzoeker stelt “*Tenslotte wenst verzoekende partij op te merken dat zij inderdaad op de hoogte is dat er de laatste jaren veel journalisten werden opgepakt in Sierra Leone, maar dat zij hen niet allemaal bij naam kent. Immers, velen van hen zijn opgepakt nadat verzoekende partij het land had verlaten. Het is dan ook niet ernstig te verwachten dat verzoekende partij kan aangeven wie er exact werd opgepakt in de laatste jaren.*” dient te worden opgemerkt dat verzoekers onwetendheid omtrent de ‘vele journalisten’ die ‘de laatste jaren’ werden opgepakt verder afbreuk doet van zijn voorgehouden profiel. Gelet op de problemen die hij aanvoert moet immers worden aangenomen dat hij, die zich profileert als zijnde maatschappijkritisch, zich dienaangaande informeert.

De bestreden beslissing stelt:

“*U verklaarde dat u – na het artikel dat u op 6 augustus 2012 schreef voor de krant ‘Independent News / Independent Observer’ – drie tot vier maal per dag vreemde telefoonoproepen van de overheid en de jeugd kreeg, dat dit duurde tot eind augustus tot u van telefoonnummer veranderde, maar dat u deze bedreigingen niet ernstig nam (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd wie u opbelde, gaf u vaag aan dat het van ‘de regering’ was en men zei ‘Ik ben de counselor van ...’. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat het officieren van de lokale overheid waren en dat sommigen zich identificeerden. Toen u daarop gevraagd werd om namen te geven van mensen die u opbelden (en bedreigden), gaf u aan geen namen te weten (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd hoe de mensen die u bedreigden via de telefoon uw telefoonnummer kenden, gaf u aan dat het misschien was via mensen die uw krantenartikel lazen, omdat u uw naam en telefoonnummer onder het artikel zette (gehoor CGVS, p.18). Het komt niet geloofwaardig over dat u gedurende bijna één maand drie tot vier dreig telefoons van politici per dag kreeg, maar u dit niet ernstig nam en u zelfs geen enkele naam van iemand die u bedreigde kan herinneren.*

U verklaarde verder dat u – na het artikel dat u op 19 november 2012 schreef voor de krant ‘Independent News / Independent Observer’ – opnieuw vreemde telefoonoproepen van de jeugd kreeg en u op 30 november 2012 geslagen werd en met een mes gestoken werd door een groep van 4 – 5 jongens. U voegde eraan toe dat 30 november 2012 een vrijdag was (gehoor CGVS, p.19). Opnieuw had u uw naam en telefoonnummer toegevoegd, terwijl dit u al eerder problemen bezorgde. Toen u gevraagd werd wie u aanviel op 30 november 2012, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd waarom u aangevallen werd, gaf u aan dat het misschien met de publicatie van het artikel te maken had, maar u hun agenda niet kent (gehoor CGVS, p.20). U gaf aan dat u het niet aangaf bij de politie. Toen u gevraagd werd waarom u die aanval niet aangaf bij de politie, gaf u vaag aan dat ze u niet serieus zouden nemen (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd of u een organisatie opzocht die opkomt voor de persvrijheid / journalisten te Sierra Leone, gaf u lachend aan van niet. U verduidelijkte uw reactie dat u dacht dat zulke organisaties niet bestaan in Sierra Leone (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de SLAJ (Sierra Leone Association of Journalists) zich onder andere bezig hield met de door u vernoemde problemen die Jonathan Leigh van de Independent Observer kende (zie administratief dossier). Van iemand die daadwerkelijk zwaar geslagen werd, met een mes gestoken werd en een week in het ziekenhuis verbleef (waarvan u toen een doktersattest kreeg), kan men verwachten dat deze naar de politie of de

SLAJ gaat om de aanval aan te geven. Dat u dit niet deed – en u zelfs niet hoorde van de organisatie SLAJ –, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat 30 oktober 2012, de dag van de aanval, een dinsdag was en geen vrijdag, zoals u beweerde (zie administratief dossier).”

Verzoekers verweer dat niet kan worden verwacht dat hij de namen van zijn belagers niet kent doet geen afbreuk aan de voormelde pertinente vaststellingen. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij een indicatie kan geven over zijn vermeende belagers, minstens dat hij nuttige pogingen ondernam om zich hierover te informeren. De bestreden beslissing stelt tevens terecht vast dat verzoeker naar de politie of organisatie had kunnen gaan ter verdediging van zijn belangen. De voormelde motivering is terecht en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

Inzake zijn arrestatie op 6 januari 2013 oordeelt de bestreden beslissing terecht dat het artikel waarmee deze arrestatie wordt gestaafd authenticiteit ontbeert omdat *“in de Sierraleonense media een cultuur van corruptie en omkoping bestaat en het met andere woorden mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel – bijvoorbeeld hoe men door de politie gezocht wordt – te publiceren in hun krant, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). Verder dient te worden vastgesteld dat de krant slechts vier pagina’s telt, dat slechts twee van de vier pagina’s genummerd zijn, dat de enige twee artikelen die op de voorpagina van de krant staan (waaronder het artikel dat over u gaat) midden in een zin (en woord) stoppen en verder gaan op de laatste pagina van de krant, dat er verschillende schrijffouten staan in het artikel dat over u gaat (on January in plaats van in January, publishing a malicious story, multitier elections, for a couple of weeks, would earned a lop sum amount...).”* De bevestiging van verzoekers verklaringen in het verzoekschrift kan afbreuk doen aan voormelde vaststellingen.

Voorgaande vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeend profiel en voorgehouden asielmotieven.

Het medisch attest dat verzoeker ter zitting bijbrengt maakt melding van een aantal kleine littekens en slaapproblemen. Er kan echter, de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas mede in acht genomen, geen oorzakelijk worden vastgelegd tussen deze medische verklaringen en verzoekers asielmotieven.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen andere elementen aan dan deze ten grondslag van zijn vluchtelingenrelaas. In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS